

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 (507)

Субота, 16 квітня 1977 року

Ціна 2 коп.

ЛЕНІН НА СУБОТНИКУ

історія одного знімка

Ця фотографія хрестоматійно відома: В. І. Ленін під час роботи на суботнику. Вона експонується в багатьох музеях, вміщена в сотнях документальних і художніх книг. З неї написано картини. Зображення на фото трохи розпливчасте. І найдосконаліша техніка друкування не може нічого змінити. Не досить чітким вийшов негатив. Очевидно, дуже хвилювався фотограф, і рука його здигнулась у найвідповідальніший момент. Знімав він по тай, всупереч бажанню Володимира Ілліча.

Ветеран Радянської Армії, кремлівський курсант першого випуску Григорій Степанович Антонов, який нині проживає в Москві, бачив і добре пам'ятав, як було зроблено цей знімок. Я записав його розповідь.

Ранок 1-го Травня 1920 року відався сонячним, теплим. І настrij у кремлівських курсантів, незважаючи на трудніше навчання і служби, напівлодний пайок, був таким самим, як цей ранок. Від того, що було свято, від того, що разом з усією Республікою Рад вийшли вони на перший у своєму житті суботник. Молоді, сповнені сил, сповнені віри у велике майбутнє Жовтня, вони горіли бажанням працювати по-новому.

Казарми курсантів були на тому місці, де тепер стоїть Па-

В. І. Ленін на Всеросійському суботнику в Кремлі 1 Травня 1920 року.
Картина худ. М. Соколова.

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ ЖОВТНЯ

РРФСР: ТРАНСФОРМАТОР — ГІГАНТ

Підготовку до монтажу першого автоматичного трансформатора потужністю півмільйона кіловат-ампер почали на будівельному майданчику Чебоксарської ГЕС. Цей агрегат, достроково виготовлений колективом об'єднання «Запоріжтрансформатор», стане до ладу вже у нинішньому році. До пуску перших агрегатів гідростанції він передаватиме електроенергію в центр країни по новій лінії електропередачі Зайсан — Горський.

УКРАЇНА: ЗРОСТАЄ ВУГІЛЬНИЙ ПОТІК

П'ятдесятисячну тонну вугілля, видобутого з початку року понад план, видала на-гора бригада В. І. Масилборка з шахти «Маяк». Це кращий результат серед гірни-

цьких колективів Ворошиловградської області.

У досягнутому успіху велика заслуга партнерів по змаганню, прохідників бригади Героя Соціалістичної Праці І. І. Дегтярьова. Завдяки своєчасній підготовці лав і транспортних виробок одержано можливість на повну потужність використовувати вибійну техніку, усунути простой.

БІЛОРУСІЯ: «ОДЯГ» ДЛЯ ШЛЯХІВ

Чимало неприємностей водіям автомашин завдають «латки» на шляхових вибоїнах і тріщинках. Уникнути їх даст можливість нова технологія ремонту магістралей, яку впровадили білоруські шляховики. З допомогою укладальника покривають асфальт ша-

ром особливої бітумної суміші, яка рівномірно заповнює всі заглиблення. Такий «одяг» робить поверхню рівною і вдвое збільшує строк служби шляху.

ЛАТВІЯ: НАПЕРЕДОДНІ КУРОРТНОГО СЕЗОНУ

Більш як сто тисяч чоловік приймуть у нинішньому році 30 профспілкових санаторій, будинків відпочинку і пансіонатів, розташованих на Ризькому узмор'ї. В новому сезоні значно зростуть кількість і якість послуг, що будуть подані відпочиваючим. Це — нові методи діагностики і лікування санаторних хворих, консультації лікарів для тих, хто приїжджає без путівок. Значно розширилась мережа пансіонатів для сімейного відпочинку. Будуються нові здравниці в курортних пригородах столиці Латвії.

(ТАРС—РАТАУ).

ВИСОКОПРОДУКТИВНО

Близько двох місяців на підприємствах та виробничих об'єднаннях нашого Товариства йшла підготовка до проведення комуністичного суботника, присвяченого 107-ї річниці від дня народження В. І. Леніна і 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Сьогодні глухі трудівники на кожному робочому місці прагнуть попрацювати так, щоб домогтися найвищої продуктивності і високої якості.

У фонд п'ятирічки

Підтримавши заклик москвичів 120 чоловік інженерно-технічних провести комуністичний суботник, швейники Конотопського учбово-виробничого підприємства одразу розгорнули діяльність підготовку до свята праці. Протягом неповних двох місяців вони чимало заощадили електроенергії, фурнітури, тканин.

Штаб по проведенню ленінського суботника на підприємстві засдалегідь визначив місце кожного робітника, накреслив обсяг робіт.

I от «червона субота» прийшла. Сьогодні 205 швейників займуть свої робочі місця, щоб протягом дня виготовити робочих спецкосітів на 14 тисяч карбованців.

По-ударному

Трудівники житлово-комунального управління заводу імені Кірова в м. Макіївці, серед них і члени нашого Товариства — ковалі В. Г. Ковалев, слюсар-сантехнік Н. А. Бачурин, слюсар-сантехнік М. А. Галахов, теслі І. П. Зеркалій, П. Я. Тагіров, П. І. Трубников, В. І. Трубников, Ю. М. Колющов гаряче підтримали почин москвиців.

Ще задовго до свята було визначено конкретний обсяг робіт. А сьогодні, в день «червonoї субо-

ти», трудівники впорядковуватимуть територію, прибратимуть майстерні та інші службові приміщення, збиратимуть металолом, висадять десятки дерев та багато іншого.

В день свята праці всі трудітимуться ударно, раціонально використовуючи кожну робочу хвилину.

Л. БАЛАНДА,

інструктор-перекладач.

м. Макіївка,

Донецька обл.

PАНО-ВРАНЦІ, як тільки за вікнами Ровенського училища виробничого підприємства засігається сяйво нового дня, оживає і дільниця № 2 складання кухонних буфетів. В приміщені пахне свіжою стружкою. Біля засідачок, що складені в акуратні стоси, вже порають робітники. Майстер дільниці В. І. Миколаєвський уточнює завдання для складальників, розподіляє обов'язки на день.

Ось до вже готових стінок буфета один з робітників, найкраще по операцію виконує В. Є. Зінкевич, пригвинчує дверні петлі, інший ставить кріплення. Потім столяри П. М. Андрійчук та В. Бродовський приступають до дільшого складання. Поки що бу-

ЧІТКИЙ РИТМ, ВИСОКІ ТЕМПИ

фет нагадує звичайній каркас, але поступово у вправних руках столярів після встановлення в прес і необхідної доводки, після того як прикріплено задню стінку, виріб набуває звичайного для нас вигляду і форми.

Пройшовши через руки ще двох робітників, які закінчують останнє опорядження, буфет займає місце на складі готової продукції дільниці. Звідсін його шлях лежить на оздоблювану фарбувану дільниці, а вже потім — у меблевий магазин.

Сонце надворі піднімається все вище, і темп роботи складальників наростиє. За зміну колектив має виготовити 40 штук буфетів, проте, складальники майже щодня перекривають цю цифру і дають по 43—44 штуки виробів, а буває, що й більше.

На 1977 рік дільниці за виробничим завданням необхідно скласти 10 тисяч 692 кухонні буфети. Зваживши свої можливості, колектив столярів зобов'язався скласти

понад план за рік 146 буфетів і 240 підвісних полиць. В натуральному вираженні це означає, що складальники випускатимуть додаткової продукції на три тисячі карбованців. Крім того, вони дали слово підвищити продуктивність праці в другому році десятої п'ятирічки на 2 проценти і домогтися здачі готової продукції з першого пред'явлення 97 процентів.

Як же попрацювати колектив у першому кварталі?

При зобов'язанні дати понад план 36 буфетів і 60 навісних полиць складальники фактично виготовили 96 буфетів і 60 полиць, а продуктивність праці підвищили на 3,7 процента проти плану.

Протягом першого кварталу колектив не раз займав першість у соціалістичному змаганні серед інших дільниць підприємства, а й

сприяв ритмічній роботі оздоблювальної, фарбувальної дільниці і всього підприємства. Велику роль в досягненні цих виробничих показників відіграла згуртованість колективу, дружня атмосфера, що склалася тут, взаємодопомога, та творча ініціатива ветеранів праці.

Заспівувачами соціалістичного змагання дільниці № 2 стали ударники комуністичної праці столярі В. Є. Зінкевич, П. М. Андрійчук, верстатники — Е. П. Лашук, М. П. Каліщук, пресувальник В. Т. Томашук та інші.

Взявши добрий старт у другому році десятої п'ятирічки, складальники дільниці майстра В. І. Миколаєвського працюють ударно і самовіддано, щоб зустріти ювілей Великого Жовтня новими трудовими здобутками.

Ф. САВЕНOK.

НА ТХНЕННО

Ветерани партії і герой праці Донеччини звернулися до всіх трудівників області із закликом: «Ювілею Великого Жовтня — трудові дарунки донеччан!»

Члени нашого Товариства — трудівники заводів точного машинобудування, імені Ленінського комсомолу України, трикотажної фабрики, швейної фабрики імені І. Травні та меблевого об'єднання — підтримали цей почин і широко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

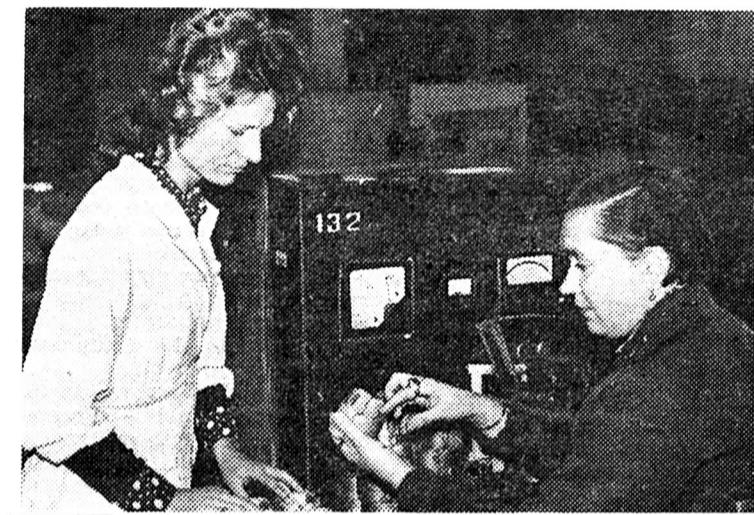
Перед ведуть машинобудівники заводу імені Ленінського комсомолу України, заводу точного машинобудування і робітництв трикотажної фабрики № 1, які на честь ювілею зобов'язались відпрацювати 60 ударних декад. Найкращі показники у токаря В. Д. Збурлюка, електрозварника М. Л. Гальпери-

на, слюсаря А. В. Вітер, свердловальниці К. С. Никогосян, токарів А. П. Омельченка та Л. С. Морковича і інших.

Славно трудяться і робітниці швейної фабрики імені І. Травні: Г. Ф. Яковенко, Ю. Н. Бобровська, А. Д. Нікітіна, В. П. Пожар, Р. І. Селезньова. У них турбот немало. Алже тільки надійно пошила елегантна річ задовольняє покупця. І тому швеї випускають тільки високоякісну продукцію. Причому постійно перевиконують змінні завдання.

Всі трудівники держпідприємств двічі орденоносного Донецька одностайно висловили готовність відзначити славний ювілей країни високими виробничими показниками, творчою працею. Трудова вахта утігівців продовжується.

Т. ЄРМАКОВА,
голова Донецького міськвідділу
УТОГ.

Комсомолка Валентина Шиманська, намотувальниця трансформаторних котушок Запорізького УВП бореться за те, щоб підписати рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великого Жовтня.

Щодня вона виконує норми виробітку на 210—215 процентів.

На знімку: В. Шиманська (ліворуч) здає готову продукцію.

Фото О. БІЛОНІЖКА.

Завтра краще, ніж сьогодні

Багато може зробити людина, а ще більше колектив, коли він згуртований, одержимий ідеєю, що високопродуктивна праця — найголовніше.

Так можна сказати про швейну бригаду майстра Ірини Дмитрівни Мартинович з Львівського підприємства «Силует». Цей колектив недаремно носить звання: «Бригада комуністичної праці».

За день робітниці шиють біля 200 чоловічих сорочок. Уже розкроєна тканина потрапляє на швейні машини і поступово з цих, різних за форму і розмірами шматочків, народжуються жовті, в крапку, в смужку, в клітинку сорочки.

Бліскавично виконують свої операції Марія Михайлівна Дацько, Євгенія Василівна Цимбаліста, Тетяна Іванівна Чопко, Марія Михайлівна Наумюк, а на столі виростають ряди акуратно згорнених сорочок в поліетиленових кульках.

Туті комірці і манжети, рівні, оздоблені строчкою планки — все це наслідок старанної роботи

швей. Брак недопустимий, адже їх продукція йде першим сортом, а бригада вважається на підприємстві бригадою якості. Тут особливо дбають про честь фабричної марки.

Цього ювілейного року колектив взяв підвіщені соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня. Кожна швея сьогодні прагне працювати краще, ніж учора, а завтра — краще, ніж сьогодні. Робітниці дали слово на честь свята підвищити продуктивність праці на 2 проценти, випускати першосортної продукції не менш як 98,4 відсотка, а план систематично виконувати на 102 проценти. В бригаді широкого розмаху набув рух за щадливе витрачання електроенергії. Фурнітури намічено зекономити на 120 карбованців.

І швеї впевнені, що успішно справляться зі своїми зобов'язаннями, достроково виконують річне завдання. Бо вони працюють на совість.

Н. ЛІТВИНЧУК.

З ДОПОМОГОЮ АКТИВУ

відділу на підприємствах державної промисловості, зокрема, на заводі поршневих кілець, «Будгідропрівка» та інших. На засіданнях обговорено широке коло питань, проаналізовано причини, що гальмує роботу первинних організацій.

Візьмемо, для прикладу, обслуговування. Цій дільниці роботи правління міськвідділу надає особливу увагу. Це — медичне і юридичне обслуговування, розгляд скарг і квартирних питань, індивідуальна і масова робота, трудовізування і матеріальна допомога. Як-нечая, а на обліку перебуває 628 чоловік.

Так, інвалідові другої групи В. Г. Трихлібову поліпшено житлові умови, В. І. Паламарчук допомогли влаштувати в ясла дитину, Г. Г. Яковлеву — оформили на стаціонарне лікування. Жодна заява чи скарга членів УТОГ не залишається поза увагою.

За минулій рік відбулося шість засідань правління міськвідділу на підприємствах державної промисловості, зокрема, на заводі поршневих кілець, «Будгідропрівка» та інших. На засіданнях обговорено широке коло питань, проаналізовано причини, що гальмує роботу первинних організацій.

Такі війзні засідання дають добри результати. Кожен член Товариства має можливість не тільки виступити з критикою, а й внести свої пропозиції, зауваження, спрямовані на поліпшення діяльності. Це зміщює зв'язок компактних груп з правлінням, пожвавлює нашу роботу і дає чудові наслідки.

В школах-інтернатах № 91 і № 97 прийом учнів в членах Товариства проводиться в урочистості. Перед школярами виступають ветерани праці, настав-

ники молоді з розповідями про життя трудових колективів. Для пенсіонерів були організовані екскурсії до міста-героя Севастополя, прогулянки по морю, відвідування музеїв, катаюк. Та головне — для них — це радість спілкування з колективом, відчуття того, що їх не забувають. Для пенсіонерів крім традиційних «четвертів» було проведено вечір-зустріч «Ваша праця не забута». Пенсіонери чергують в культурному центрі, проводять бесіди з молоддю, не бояться присоромити, а то й зустрінити порушника дисципліни і громадського порядку, обмінюють членські квитки і виконують багато інших доручень.

У всіх заходах, на всіх ділянках роботи голова міськвідділу УТОГ Р. М. Мунтян і перекладач Т. В. Гончаренко завжди там, де найважче, де потрібна їх допомога. Особливу увагу міськвідділ приділяє пенсіонерам. Для них в культурному центрі організовуються зустрічі. Вдень до послуг пенсіонерів бібліотека, читальня, телевізор. Особливо цікавляться ветерани, наставниками нашого Товариства, успі-

хами виробничих колективів, професійним зростанням молоді. Для пенсіонерів були організовані екскурсії до міста-героя Севастополя, прогулянки по морю, відвідування музеїв, катаюк. Та головне — для них — це радість спілкування з колективом, відчуття того, що їх не забувають. Для пенсіонерів крім традиційних «четвертів» було проведено вечір-зустріч «Ваша праця не забута». Пенсіонери чергують в культурному центрі, проводять бесіди з молоддю, не бояться присоромити, а то й зустрінити порушника дисципліни і громадського порядку, обмінюють членські квитки і виконують багато інших доручень.

Натхненником цього невеличкого (всього шість чоловік), але міцно згуртованого колективу є змінний майстер О. Свиц. Проста і душевна людина по відношенню до підлеглих, за будь яку доручену справу береться серйозно. А коли виникають труднощі — не соромиться порадитися з кращими робітниками. І вже після цього приймає рішення.

Тому й поважають її виробничі заготівельного цеху.

Вчаться редколегії

У Чернівецькому будинку культури відбулася нарада-семінар редакторів стінних газет, що виходять у цехах підприємства, в культурно-закладах і організаціях Товариства області.

Перед учасниками семінару виступив кореспондент обласної газети «Радянська Буковина» П. В. Солов'янук. Він зупинився на завданнях, що стоять перед редакціями газет в світлі рішення ХХV з'їзду КПРС, а також розглянув результати огляду представлених стінників.

Доповідач відзначив добре оформлення стінників Чернівецького і Садірського будинків культури, гуртожитку № 1 «За соціалістичний побут». Матеріали, вміщені в цих газетах, глибоко висвітлюють працю, побут і відпочинок трудящих.

Разом з тим на семінарі наголошувалося, що матеріали деяких стінників написані не до хільбовою мовою, занадто довгі за розміром, не конкретні за змістом, немає ілюстрацій. Такими вадами, зокрема, хибує газета «Утогівці» цеху № 2 Чернівецького УВП.

Незадовільні оформлені також стінники клубів сільської місцевості. Матеріали, вміщені в них, написані від руки, хоч там є друкарські машини.

Г. ГРИГОРЕНКО.
м. Чернівці.

Семінар наставників

У Жданівському філіалі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» за прикладом головного підприємства проведено семінари, на яких розглядались проблеми виховання молодої людини.

Начальники дільниць, майстри-наставники обмінялись досвідом роботи. За допомогою лекторів товариства «Знання» вивчаються форми і методи роботи з молодими робітниками. Тепер, змагаючись м

ЯКОЮ БУТИ ПЕРВИННІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ УТОГ?

21 березня ц. р. в «Нашому житті» опубліковано статтю ст. інструктора оргвідділу ЦП УТОГ А. Савицького «Якою бути первинній організації УТОГ?». Питання, порушені автором, викликали живий інтерес в первинних організаціях Товариства.

Друкуючи матеріали Е. Фердман і Г. Власова, редакція продовжує розпочату раніше розмову.

Виховувати активність

Первинні організації, як основа нашого Товариства, в своїй діяльності повинні керуватися рішеннями партії і уряду, Статутом УТОГ і бути активними організаторами виконання тих завдань, що стоять перед колективом. У тісній співдружності з партійною та профспілковою організаціями вони по-кликані мобілізовувати своїх членів на дострокове виконання виробничих завдань і взятих соціалістичних зобов'язань, організовувати змагання, піклуватися про побутові умови та культурні запити глухих трудівників.

Але на практиці не завжди так буває. Чому? Первинні організації, здебільшого, не скрізь підтримують тісний зв'язок з адміністрацією та громадськими організаціями підприємства. В результаті їх діяльність обмежена і своїх завдань вони не виконують.

Що ж треба зробити для піднесення їх діяльності? На мою думку

ку слід, перш за все, організаційно змінити їх. Первинні осередки Товариства повинні очолювати здібні, ініціативні керівники (голови) з числа країнських виробничиків. А облівідділам УТОГ необхідно планово вести виховну роботу з ними шляхом проведення семінарів, нарад та інших заходів.

По-друге, місцеві відділи УТОГ, яким підпорядковані первинні організації, повинні спрямовувати їх діяльність, надавати практичну допомогу в роботі — в плануванні, проведенні зборів, в налагодженні контакту з адміністрацією підприємства.

Неодмінною умовою покращення їх роботи є виконання статутних вимог Товариства: регулярно, не рідше одного разу на квартал, проводити загальні збори своїх членів, а в первинних організаціях з числом членів більше як 100—два рази на рік. Адже збори мають велике значення у вихованні активізації мас. Засідання бюро

первинної організації там, де вони є, необхідно проводити не рідше одного разу на місяць.

Первинні організації, як відомо, є на учбово-виробничих підприємствах, на деяких державних заводах і фабриках, в спецшколах-інтернатах, в колгоспах та радгоспах. Іх умови роботи не однакові. У первинних організаціях УТОГ на УВП легше домогтися покращення роботи. Там є всі умови для цього. Необхідна лише цілеспільність і контроль.

На державних підприємствах, де на обліку до 25 членів Товариства, умови роботи дещо інші. Там немає перекладача, а звісі відсутній належний контакт з адміністрацією підприємства. У такому разі представникам міського ї обласного відділів УТОГ необхідно часіше бувати на таких підприємствах, цікавитися роботою первинних організацій цих компактних груп і надавати їм практичну допомогу.

У первинних осередках колгоспів і радгоспів свої специфічні умови. Там члени Товариства працюють на сезонних польових роботах, і збори та інші заходи можна проводити лише у вільний час. До того ж організація зборів колгоспників повинна бути добре продумана. Слід готувати цікаві, добре ілюстровані стінгазети, де б висвітлювалися питання соціалістичного змагання, показувати передовиків сільськогосподарського виробництва.

Зрозуміло, що готувати стінгазету на кожні збори немає змоги, бо первинних організацій в сільській місцевості багато. А ось підготовувати одну стінгазету на збори для одного району — цілком можна і доцільно. Добре органіовані,

змістово проведені збори дають позитивні результати і сприяють активізації членів Товариства. На кожні збори слід запрошувати керівників підприємств, профспілкових організацій. Не можна допускати формалізму в проведенні зборів, як це ще часто буває.

Авторові цих рядків неодноразово доводилося бувати на підприємствах державної промисловості м. Чернівці, де є первинні організації УТОГ. В розмові з адміністрацією та в закомі виявилось, що керівники не знають про існування на очолюваному підприємстві первинних організацій УТОГ, хоч відгуки про трудову діяльність глухих робітників дуже добри. Деякі голови облівідділів УТОГ щодо діяльності первинних осередків дотримуються неправильного погляду. Мовляв, голови первинних організацій працюють на громадських засадах, то якого ж плану чи зборів від них можна вимагати.

На мою думку, це помилкова точка зору. У нашій країні є багато організацій, які працюють на громадських засадах, але їх робота не єрше налагоджена, ніж там, де є платні працівники. Візьмемо приклад з первинних партійних організацій. Вони теж працюють на громадських засадах. Але вони і плани складають, і збори проводять щомісячно, і звітують перед вищестоячою організацією, та що їх допомагають іншим громадським організаціям свого підприємства.

Чернівецькому облівідділу є надчим подумати, щоб підвищити роль первинних організацій УТОГ у трудових колективах в усіх напрямках їх роботи так, як це записано в Статуті Товариства та в постанові Х з'їзду УТОГ.

Г. ВЛАСОВ.

ПИШУТЬ ЮНКОРИ ГОТУЄМОСЯ ДО СЛАВНОГО ЮВІЛЕЮ

У нашій школі є історичний гурток, в якому навчається 20 учнів. Староста гуртка — Валя Малинська. Ми випускаємо стінгазету «Юний історик», ведемо історичний календар, за який відповідає Іра Бакурина.

Члени історичного гуртка з активом школи були на екскурсії в м. Полтаві. Екскурсовод ознайомив нас з Полтавською битвою. Де зазнала нищівного удару армія шведів, де показали мужність, відвагу російські солдати. Ми бачили пам'ятники героям битви, відвідали музеї відомих письменників.

Нешодавно члени гуртка були на виставці «Золото доколумбійської Америки», з якої ми дізналися про культурний розвиток народів американського континенту до відкриття його Колумбом.

В гуртку вивчаємо історію Великої Жовтневої соціалістичної революції та її всесвітньо-історичне значення, вивчаємо шлях, який пройшла Країна Рад за 60 років, використовуємо у навчально-виховному процесі матеріали історичного музею.

Разом з керівником гуртка вчителькою історії М. А. Либою обговорили постанову ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції».

Тепер юні історики готуються до уроочистого вечора, присвяченого ювілею нашої Батьківщини.

Болодя ПАВЛОВ,
учень 10 класу Київської
спецшколи-інтернату № 6.

Пробудження ЕТЮД

Давно відійшла у безвість зима. В зеленій спіднічині, заквітчані рясом, хрещатим барвінком йде красуня весна.

Простягла свої ніжні, прозорі руки до сонця. Виглянувкосій сонячний промінчик із-за хмар, здивовано глянув навколо, помітив простягнуті до нього руки, посміхнувся і випустив своїх золотих братків-промінчиків гуляти по землі. Розсипали вони свої гарячі жаринки по земних просторах, пронизуючи наскрізь холодний сніг.

Засміявся потічок, виринувши із проталини. Защуміли, задзюрчали талі води по дорогах, косогорах. Побігли веселі струмочки до тихоплавної річки, що ген-ген розкинулась аж за береги від припливу цих веселих віsnиків весни.

Зійшов сніг з полів, тільки де-не-де залишився його слід у долинах, ярах, куди ще не заскнули своїх жаринок сонячні промені.

Ступає весна по землі, оживає чарівні пісні природи. Після холодної зими весняні мелодії звучать щораз їнакше, неповторно.

Земля дихнула теплом, чекас, коли руки хлібороба кинуть у неї зерно.

Блідоголубий пролісок розгорнув тендітні пелюстки, тягнеться до лазурового неба. А воно заголубило, піднялось вище. Пишні кучеряві хмаринки розгулюють на обрії повітряного океану.

Людмила ГРИНЧУК,
учениця Березівської
спецшколи-інтернату.
Житомирська обл.

В УРОЧИСТІЙ ОБСТАНОВЦІ

Радісною подією в Марганецькому районі Дніпропетровської області став обмін членських квитків УТОГ. До Палацу культури гірників було запрошено всіх глухих Марганецького і Томаківського районів.

У святковому залі за столиками сидять члени Товариства. Ведучі розпочинають вечір. Голова Дніпропетровського облівідділу УТОГ В. І. Дружинін привітав усіх з обміном членських квитків.

Першою квіткою одержала ветеран Товариства Пелагея Матвіївна Бабич. Нові квитки було вручено ветеранам праці, передовикам народного господарства, серед них: І. С. Романенку — токареві за-

воду РРЗ, кавалером ордена Трудової Слави, А. І. Латиш — арматурницею заводу «Буддеталь», С. М. Хріпко — трудівницею колгоспу ім. І. Травня Томаківського району, А. М. Коняшину — учасникою Великої Вітчизняної війни, голови клубу глухих «За Батьківщину», І. Д. Литвиненку — мулярові СУ-1, ударником комуністичної праці, А. І. Мироненку — учасником художньої самодіяльності, ветераном УТОГ та іншим.

Потім відбувся концерт, до програми якого входили жартівливі танцювальні сценки, гумористичні оповідання, номери, присвячені кожному з почесних гостей та інші.

І. МАЙОРЕНКО,
завідувач Марганецьким
клубом глухих.

Сумілінно трудиться в розкрійному цеху Артемівського учбово-виробничого підприємства, що на Донеччині, крейдувалник Володимир Григорович Шиян.

Він — ударник комуністичної праці і виконує змінні завдання на 120 процентів.

На фото: В. Г. Шиян за роботою.

Фото І. ЯКОВЕНКА.

ПАМ'ЯТНА ПОДЯ

Того вечора в Ровенському клубі глухих було особливо святково і урочисто.

На збори, присвячені врученню нових членських квитків УТОГ, до культації зібралися робітники учбово-виробничого підприємства, компактних груп державних заводів, глухі трудівники сільського господарства приміської зони.

Місяця в почесній президії займають передовики виробництва, ветерани праці, найстаріші члени Товариства. Голова облівідділу УТОГ В. Ф. Елісеєва охарактеризувала роботу обласної організації Товариства в світлі завдань, висунутих XXV з'їздом КПРС, розповіла про права і обов'язки членів УТОГ. Далі Віра Федорівна ознайомила присутніх з ходом соціалістичного змагання глухих трудівників за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

На Ровенському УВП та в сільському господарстві області нині трудиться 297 ударників комуністичної праці, звання «Майстер — золоті руки» присвоєно восьми чо-

ловікам, стільки ж трудівників стало ударниками дев'ятої п'ятирічки, десять — переможцями соціалістичного змагання, п'ятнадцять — присвоєно звання «Кращий за професією».

Після виступу В. Ф. Елісеєвої до залі завітали пioneri Ровенської школи № 16. Під оплески присутніх вони вручили ветеранам УТОГ квіти, продекламували вірші. Пioneri з пошаною називали кращих людей Ровенського УВП — В. Є. Зінкевича, С. Є. Бортнюка, М. П. Каліщук, В. П. Трохоза, Б. В. Стаднічук, які систематично перевиконують доведені виробничі завдання.

Першим було вручено нові членські квитки ветеранам нашого Товариства, а молодим виробничикам, за дорученням президії облівідділу, членські квитки вручив член Центрального правління УТОГ, майстер столлярів-складальників УВП В. І. Миколаєвський.

Наприкінці урочистого вечора виступив директор Ровенського УВП О. С. Поздняков. Він тепло розповів про тих, хто працює на підприємстві з початку його зачнування. Це, зокрема, такі товариші, як М. І. Ковалічук, М. М.

НАШЕ ЖИТТЯ

С

ЖИТТЯ чимось нагадує хореографічну виставу. Та це й не дивно, майже шістнадцять років працює Ніна Борисівна Трубецька балетмейстером в Національному ансамблі танцю при Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського. За цей відрізок часу, а він — немалий, Ніна Борисівна виховала не одного танцюриста. Так, — саме виховала. Адже люди в звадами слуху пелегко відчути найтонший музичний малиновок, подолати найскладніші проблеми хореографії. А коли самодіяльний ансамбль виконує іскрометний танок, заворожуючи глядачів, для Ніни Борисівни це — найбільше щастя.

Її творча біографія почалась після закінчення Великої Вітчизняної війни. Ще наша країна лежала в руїнах, ще потрібні були цегла, бетон, сталь і хліб, а вже партія і народ піклувалися про кадри для театрів. Заліковуючи рани, ми думали про культуру, не знищеної нацистами. З дитинства Ніна Борисівна мріяла про сцену, про високий світ мистецтва. І ось вона, довгожданна пупівка, в те життя. 1945 року Н. Б. Трубецька закінчила хореографічне училище. Потім робота

СТОРІНКИ ТВОРЧОЇ БІОГРАФІЇ

в театрі, якому віддала десять своїх молодих років. У 1956 році вона — керівник танцювального колективу Київського політехнічного інституту.

У 1961 році Ніна Борисівна прийшла в хореографічний колектив Київського Палацу культури. Напрочуд швидко завоювала симпатію, радісно зустріла її тут уточні. Часом у роботі бракувало, як то кажуть, специфіки. Не впадала у відчай, адже поруч був настінний товариш — акомпаніатор Микола Олександрович Пшеголінський, який мав чималий досвід роботи з глухими. На репетиціях у двох допомагали гуртківцям опанувати дивовижним за своєю природою мистецтвом танцю. Не одну безсонну ніч провела Ніна Борисівна, ламаючи голову, як зробити виступи учасників ансамблю бездоганними, без жодної помилки в ритміці, темпі. Як зуміти перекласти музику на абетку міміки і жесту. Лаврів не покидали відразу. Успіх потрібно було здобути наполегливою працею на сцені так само, як і за верстатом.

У 1970 році колектив виступив на огляді художньої самодіяльності, присвяченій найзапеклішим ворогом. З дитинства Ніна Борисівна мріяла про сцену, про високий світ мистецтва. І ось вона, довгожданна пупівка, в те життя. 1945 року Н. Б. Трубецька закінчила хореографічне училище. Потім робота

ності, присвяченому 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. Жюри високо оцінило дебют танцюристів, а пізніше самодіяльному ансамблю було присвоєно звання народного. Та не зупинялись на тому луначарці. Наполегливо працювали, вдвічі підвищивши вимоги до своєї роботи. І, як результат, на огляді народних талантів, присвяченому півстолітню ювілею Радянської влади, їх виступ був відзначений найвищою оцінкою. Колектив завоював звання лауреата, а Ніні Борисівні була вручена найпочесніша нагорода — велика золота медаль.

Два роки самодіяльні артисти вели підготовку до першого Всеукраїнського фестивалю художньої самодіяльності творчості трудящих. Але чи не найбільше завдання стояло цього разу перед балетмейстером. Який репертуар вибрати? Як найповніше засобами танцю

передати нашу сучасність, геройче минуле Вітчизни. «Адже так само, як художник пензлем і фарбами відтворює світ, так і рухами танцю можна намалювати велике хореографічне панно» — думала Ніна Борисівна. Вирішила працювати над хореографічними номерами: «Перед боєм», «Ми пам'ятаємо». Їх хореографи присвячували 30-річчю Перемоги. Але всеодно хвилювалася, поки не побачила на сцені втілення своїх планів.

На третьому — останньому туру Всеукраїнського фестивалю колектив виступив з новою хореографічною картиною «Юність» за мотивами роману Миколи Островського «Як гартувалася сталь». Ця робота присвячена 60-річчю Великого Жовтня.

Якби хтось ненароком запитав Ніні Борисівні Трубецьку, що найбільше приносить їй задоволення, вона б відповіла: моя робота. **Л. САЛО,**
художній керівник Київського
Палацу культури.

СВЯТО ТЕАТРУ

Нещодавно в Житомирському будинку культури відбувся тематичний вечір, присвячений Міжнародному дню театру.

У святковому залі зібрались численні гости: режисер Житомирського музично-драматичного театру А. П. Грінченко, заслужений артист УРСР В. П. Нестеренко, учасники художньої самодіяльності, молодь.

Вечір розпочався показом нової п'єси Джеймса Броутона «Жарким літом» в постановці Народного самодіяльного театру. Зі сцени лунають звінувачення імперіалістичні Америці і всьому світу капіталізму, де насильство, жорсткість, расова ненависть, війніства стали звичайним явищем. Самодіяльні артисти грають пристрасно, з піднесенням. Глядачі нагороджують оплесками ветеранів театру — Н. Радченко, А. Попроцького, Т. Герасимчука, А. Малявського, Р. Венгловського, Е. Лелікову і

молодь — В. Ридванського, З. Ярмолович, Н. Пасічниценко.

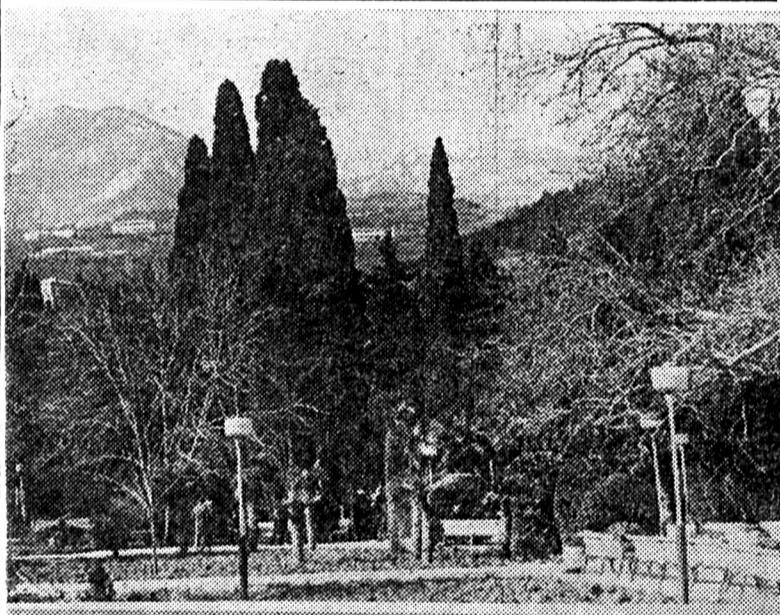
Після вистави виступили режисер А. П. Грінченко та заслужений артист УРСР В. П. Нестеренко і висловили задоволення від побаченого.

Режисер Народного самодіяльного театру Г. А. Лук'янченко розвівала його історію, про роль театру в естетичному вихованні глухих, про працю актора.

Ні про кого не забули цього вечора. Добрий словом згадали певрекладач А. С. Вабул, костюмера Н. Н. Перцеву, завідуючого постановочною частиною В. С. Вовнюка, електrozварника Г. Вавілова від праці яких також залежить успіх вистави.

Наприкінці всім учасникам самодіяльності було вручено пам'ятні сувеніри.

I. ЗІЛЬБЕРГЕРЦ,
бібліотекар Житомирського
будинку культури.

На Південному березі Криму.

Фотоетюд I. ЩЕРБАНЮКА.

Діна знову нагадує йому про себе, він, забувши про все на світі, мчить, як йому здається, назустріч своєму справжньому щастю...

Та надто пізно отягивася Амір: доля немов карає його за бездумне й егоїстичне ставлення до життя, до людей, котрі оточують його.

Через нещасний випадок гине Лія, втрачає він і Діну. В душі Аміра відбувається моральний злам. І це примушує його переглянути свої життєві позиції. Тепер Амір твердо знає, що має зробити в житті — адже в його руці ручена малого Тимура, якого він усиновив...

«ЗНЕВАЖЕНА ЧЕСТЬ КАТАРИНІ БЛЮМ»

Ця картина узбецьких митців — роздуми про любов і вірність, про взаємні між людьми, про свою позицію в особистому й громадському житті.

На перший погляд, все гаразд у житті героя фільму — тридцятирічного кінооператора Аміра.

В нього весела вдача, улюбленна робота, безліч друзів і знайомих.

Є у нього і кохана жінка — Лія.

Але за п'ять років знайомства з нею Амір так і не зважився пов'язати свою долю з Лією та її маленьким сином Тимуром.

Та ось Амір зустрічає дівчину

Діну, яка враже його своєю вродою.

З записки Діни він довідується, що вони колись кохали одне одного.

Амір приголомшений: він зовсім про це забув. І коли

...Катаріна Блюм зустріла й похала людину, якою цікавиться поліція. Проте її коханий не карний злочинець — у Західній Німеччині варто лише дотримуватися прогресивних поглядів, щоб привернути увагу охоронців «вільного світу».

Молода жінка була приголомшена, коли до квартири увірвала поліція й піддала її припиненню допиту. Репортери зробили Катаріну героїною ганебної сенсації, різні негідники й пройдисіти весь час телефонують їй на роботу й додому, не дають спокою на вітажко хворій матері.

Катаріна звертається до суду, але буржуазне правосуддя відмовляється стати на її захист. І тоді, остаточно зачекана, втративши душевну рівновагу й надію на справедливість, молода жінка наважується на відчайдушний крок: щоб помститися за свою зневажену честь, вона вбиває репортера газети «Ді цайтунг» — тієї самої, що перша почала ганьбити її людську гідність.

СПОРТ

Роботу секцій пожвавлено

Все ширшого розмаху набирають заняття фізкультурою і спортом в колективі трудівників Дрогобицького УВП. Про це красномовно говорить ряд заходів, що відбулися в кінці березня та на початку квітня ц. р.

В гуртожитку підприємства триває другий етап шашкового турніру, в якому бере участь понад 80 чоловік. Недавно команда УВП виступила в змаганнях з кульової стрільби, що проводилися на першість міськради ДСТ «Спарта». Десять мебльовиків вперше виконали норми комплексу ГПО, а команда зайняла на цих змаганнях четверте місце серед дванадцяти колективів.

Добре виступили на міських змаганнях і національні тенісисти, зайнявши перше місце. Честь підприємства захищали О. Бережний, В. Мулько, О. Сеннич.

Перший спортивний розряд з шашок виконав М. Лаврів на обласних змаганнях, а В. Сенничин став чемпіоном міста Дрогобича з шахів і також виконав норму першого розряду. Цікавим є те, що саме ці товариші показують приклад не тільки в спортивному, але й в повсякденній праці на підприємстві.

Недавно рада колективу фізкультури підприємства накреслила ряд заходів спрямованих на дальший всебічний розвиток фізкультури та спорту, на зміцнення спортивних секцій при Дрогобицькому будинку культури. Нині спортивники мають можливість тренуватися у таких секціях як з настільного тенісу, футболу, шахів, шашок та інших видів.

Готуючись до нинішнього спортивного сезону, футбольна команда підприємства проводить товариські ігри, наполегливо тренуються волейболісти до виступу на обласних змаганнях, а інші фізкультурники посилено готуються до перших стартів спартакіади підприємства, де складатимуть норми комплексу ГПО.

Е. ХРОБАК,
інструктор фізкультури
Дрогобицького УВП.

Одеський марафон

Для участі в республіканському фіналі особистої першості УТОГ з шахів серед чоловіків і жінок до Одеси з'їхалися найсильніші шахісти з шістнадцяти областей України. Іого метою було визначення найсильніших шахістів для участі у всесоюзному шаховому чемпіонаті.

У змаганнях взяли участь першорозрядники, кандидати у майстри спорту і один майстер спорту.

В результаті багатоденної боротьби серед чоловіків на перше місце вийшов В. Певзнер із Запоріжжя, набравши 12,5 очка, на друге — В. Попов з Харкова, який набрав 12 очок, третє — П. Васильковець із Запоріжжя, що набрав 10,5 очка.

Серед жінок перше місце завоювала В. Волючак з Харкова (8 очок), друге — А. Хрульова з Одеси (7,5), третє — А. Лустіна з Одеси (7,5).

Всі призери серед чоловіків є кандидатами в майстри спорту, а серед жінок — першорозрядники.

Переможці фіналу, які здобули перше-третє місце, нагороджені цінними подарунками.

Для всіх учасників одесити організували екскурсію по історичних місцях міста-героя.

О. ДОВГАЛЮК.
м. Одеса.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Президія Сумського облвідділу УТОГ з глибоким сумом повідомляє про передчасну смерть директора Глухівського клубу глухих

ОНИЩЕНКА Сергія Макаровича, що стала після тяжкої хвороби і висловлює співчуття рідним і близьким покійного.